



Universitätsbibliothek Paderborn

**Avgvstini Barbosæ I. V. D. Lvsitani, Protonotarii, Et
Ivdicis Apostolici designati pro Tribunali Nunciaturæ
Hispaniæ, ac insignis Ecclesiæ Vimaransensis Thesaurarij
Maioris, Collectanea Doctorvm, Qui ...**

Barbosa, Agostinho

Venetiis, 1643

14. Clerici concubinarij puniantur post monitiones sibi factas vt in text. & cognitio causarum concubinariorum ad Episcopos ipsos pertineant. Episcopi concubinarij moneantur à Synodo Prouinciali, & ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-14108

- alio, cui ille committendum duxerit, & cum eo decedentes in Ecclesijs eiusdem Ordinis, Ecclesiasticæ sepulturae sunt tradendi, si Guardianus præter habitus concessionem & receptionem præmouerit eorum cadauera, ex Aldan. *d. tit. 17. num. 3.* vbi refert decifum per S. Congr. Episcop. & Reg. in *Nepefina*, 11. Decembris 1615. ad 2.
20. Sepulturam pro filio minori 14. ann. potest pater in vita, non post eius mortem eligere, vt per Aldan. *d. tit. 17. nu. 5.* vbi refert decifum in *Foglinen*. 27. Octobris 1587.
21. Sepulturam sibi eligendi facultatem non habens in maiorum suorum sepultura humari debet, ex Aldan. *d. tit. 17. num. 8.* vbi attestatur ita censuisse sacram Congr. Episcop. in *Asculana* 21. Octobris 1616.
22. Sepultura ecclesiastica tradi debet excommunicatus, qui in mortis articulo confessionem penit. vel Beatissimam Virginem inuocauit, vt per Sel. *d. cap. 92. nu. 14.* vbi assertit sic fuisse resolutum per eandem sacram Congr. in *Nolana* 19. Iulij 1619.
23. Funerale ducere, & profequi tenetur parochus vsque ad Ecclesiam Regularium, si in ea defunctus sepeliri debeat, vt per Aldan. *d. tit. 17. num. 23.* vbi assertit resolutum per eandem S. Congreg. Episcop. & Reg. in *Brixian*, 18. Iulij 1591. & in *Nicoteren*. 5. Iulij 1615.
24. Parochus spectat declarare per quam viam sit exportandus defunctus, & omnia necessaria vsque ad ianiam Ecclesiæ Regularium, vbi sepeliendus est, ex Aldan. *d. tit. 17. num. 28.* vbi dicit decifum ab eadem Sac. Congr. in *Castellanen*, 3. Ianuarij 1594.
25. Parochus secularis sicut deiert stola in propria parochia, & in parochia Fratrum, dum defuncti corpus in eorum Ecclesia sepelitur, ita parochus regularis in eodẽ casu, & eodem tempore poterit stola deferre, non solum in propria parochia, sed etiam in parochia, defuncti, ex Aldan. *d. tit. 17. num. 31.* vbi attestatur ita censuisse sacram Congr. Rit. sub die vlt. Septembris 1628.
26. Parochus Monachus in funeralibus ita potest cum stola ingredi parochiam secularium, prout seculares parochi Monachorum parochiam ingredi valent, Aldan. *d. tit. 17. num. 32.* vbi ait ita resolutum fuisse per eandem S. Congr. in *Asculana* 29. Ianuarij 1626.
27. Ternarij si qualitatibus in Bulla sel. record. Leonis X. præscriptis sint præditi, videlicet si viri collegialiter, aut claustraliter viuunt, mulieres verò virginales, vel castas, aut castam vidualem sub expresso voto, & Tertiariorum habitu vitam ducant, possunt & debent etiam inuito ac minimè requisito parochi in Fratrum Ecclesijs sepeliri, secus verò si supradictis qualitatibus careant, ex Sel. *d. cap. 92. num. 25.* vbi testatur sic fuisse resolutum per sacram Congr. Episcop. & Regular. in *Nepefina* 11. Decembris 1615. ad 1.
28. Mortui sepeliri possunt in Ecclesia in qua sepulturam elegerunt, sine præsentia Parochi, si ipse requisitus interesse recuset, vel petita licentiam deneget, vt per Aldan. *d. tit. 17. num. 35.* vbi ait sic censuisse sacram Con-

greg. Rit. in *Capuan*. 22. Decembris 1629.

In funeralibus est deferenda vna tantum Crux illius Ecclesiæ, ad quam corpus transferitur postquam sequatur immediate personæ illius Ecclesiæ, & deinde ceteri secundum anterioritatem, vt per Aldan. *d. tit. 17. num. 26.* qui refert sic censuisse sacram Congregationem Rit. in *Narnien*. Septembris 1614.

Crux propriæ parochiæ defuncti deferenda est in funeralibus, non autem Crux antiquæ parochiæ, ex qua dismembrata fuit parochia noua, de qua est defunctus, & vocati ad funus in eadem propria parochia debent conuenire, ex Aldan. *d. tit. 17. num. 40.* vbi testatur per eandem S. Congregationem fuisse resolutum in *Baron*. 22. Martij 1631.

Clerus secularis postquam Christi fidelium cadauera in Fratrum Religiosorum Ecclesijs sepelienda associauerit, in eisdem Ecclesijs super eisdem cadaueribus officium defunctorum, Psalmos, Responsoria, aliaue preces, vel orationes recitare, aut psallere non potest. Sed ab ipsis Fratribus dumtaxat hæc omnia peragenda sunt, vt per Sel. *d. cap. 92. num. 22.* vbi testatur ita fuisse resolutum per S. Congreg. Episcop. & Reg. in *Turritana* 24. Nouembris 1617. Vnde Canonici si corpora defunctorum comitari contigerit ad alienas Ecclesias recitato Psalmo *Miserere*, vel *De profundis*, super corpus defuncti, cum versiculo & oratione discedere poterunt, ex Sel. *cap. 10. eo*, qui assertit ita fuisse resolutum per eandem S. Congr. in *Cremonen*, 9. Augusti 1604.

Parochi defunctorum in Regularium Ecclesijs humandorum corpora vsque ad eandem Ecclesias associare, ac etiam in illis permanere possunt, absque tamẽ eo quod in officio decantando vllatenus se intromittat, vt per Aldan. *d. tit. 17. num. 42.* vbi dicit sic decidisse eandem S. Congr. in *Nicoteren*, 5. Iulij 1615.

Officiũ enim in tumulandis cadaueribus in Ecclesijs Regularium fieri debet per eosdem Regulares, non obitante quavis contraria consuetudine, ex Aldan. *d. tit. 17. n. 45.* vbi ait ita censuisse sacram Congr. Rit. in *Eugubina* 12. Martij 1612 & 5. Iulij 1614. & in *Placentina*, & *Lecion*, 23. Martij 1619. & in *Catunen*, ciuitatis *Platia* 12. Octobris eiusdem anni, & in *Sulmonen*, 8. Augusti 1629. & in *Andrien*, 18. Februarij, & 2. Martij eiusdem anni, & 5. Iulij 1631.

Pauperum cadauera gratis sepeliri debent, vt per Aldan. *d. tit. 17. n. 50.* vbi attestatur sic fuisse resolutum per S. Cong. Episcoporum & Regul. in *Cassan*. 5. Maij 1617.

Parochi non debent plus recipere pro tumulandis cadaueribus exterorum, vt per Aldan. *d. tit. 17. num. 51.* vbi ait decifum sub die 27. Maij 1617.

Iuris sepulturæ occasione non potest prohiberi cadaueris humatio, cum nulla ratio patiatur, Christianæque pietati repugnans videatur, maximè verò ob pecuniarum interesse, cadauer in sepulchrum remaneret, Sel. *d. cap. 92. nu. 70.* vbi refert sic censuisse Sac. Congregat. Episcop. in *Catronen*. 17. Septembris 1617.

Clerici concubinarij puniantur post monitiones sibi factas, vt in text. & cognitio causarum concubinariorum ad Episcopos ipsos pertineat. Episcopi concubinarij moneantur à Synodo Prouinciali, & non emendati suspendantur, & perseverantes ad Papam causæ deferantur.

C A P V T XIV.

- 1 Doctores de materia cap. agentes.
- 2 Statuta Concilij Trident. contra concubenarios stricte obseruanda.
- 3 Concubinaris quis dicatur in hoc decreto.
- 4 Fæminarum consortium à viris spiritualibus fugiendum.
- 5 Clerici qualem qualem suspicionem habentes à mulierum etiam in gradu propinquo sibi coniunctarum conuersatione omnino abstinerere debent.
- 6 Non procedit hoc decretum in simplici incontinentia.
- 7 Moniti specialiter, non autem generaliter debent esse concubinarij.
- 8 Non tantum in visitatione, sed & alijs quoque temporibus.
- 9 Monitio generalis facta in Synodo non suffragatur.
- 10 Tempus, quod inter vnã & alteram monitionem interuenire debet, arbitrio Episcopi relinquitur.

11 Episco-

- 11 Episcopus potest solus procedere ad informationem summariam, & incarcerationem, ubi de fuga timetur.
- 12 Subcollectores, vel Commissarii spoliatorum non comprehenduntur sub dispositione Ordinariorum.
- 13 Distributiones quotidianas comprehendit.
- 14 Episcopus debet multas pecuniarias eo ipso quod exacta fuerint, pijs locis assignare.
- 15 Episcopus multas pecuniarias sibi assumere potest ubi admodum pauper esse.
- 16 Clericus concubiniarius suspendendus ab Episcopo premissa monitione.
- 17 Clericus concubiniarius notorius est hodie ipso iure suspensus ab officio, & beneficio.
- 18 Priuatio haec non transit ad successorem beneficii si priuatus resignet.
- 19 Inhabiles ac indigni fiunt quibuscumque honoribus, beneficijs, &c. clerici concubiniarij, suspensi qui concubinas non expellunt.
- 20 Exemptio, aut appellatio executionem sententiae late contra concubiniarios impedire non potest.
- 21 Cognitio, & punitio clerici concubiniarij ad solum Episcopum pertinet.
- 22 Episcopus concubiniarius quam penam incurrat.

Quam turpe, ac Clericorum nomine, qui se diuino cultui addixerunt, sit indignum, in impudicitia sordibus, immundoque concubinato versari satis res ipsa, communi fidelium omnium offensione, summoque Clericalis militiae dedecore, testatur. ^a Vt igitur ad eam, quam decet, continentiam, ac vitae integritatem ministri Ecclesiae reuocentur, populusque hinc eodem cum eadem reuereri, quo illos vita honestiores cognouerit, prohibet sancta Synodus quibuscumque Clericis, ne concubinas, aut alias mulieres, de quibus possit haberi suspicio, *a in domo, vel extra* detinere, aut cum ijs vllam consuetudinem habere audeant, alioquin poenis, a sacris canonibus, vel statutis Ecclesiarum impositis puniantur. ^b Quod si a Superioribus moniti, ab ijs se non abstinerint, *7 tertia parte fructuum, obuentio- num, ac prouentuum beneficiorum suorum, quorumcumque, & pensionum ipso facto sint priuati, & quae fabricae Ecclesiae, aut alteri pio loco arbitrio Episcopi applicentur.* Sin vero in delicto eodem cum eadem, vel alia femina, perseverantes, secundae monitioni adhuc non paruerint, non tantum fructus omnes, ac prouentus suorum beneficiorum, & pensiones eo ipso amittant, qui praedictis locis applicentur, sed etiam a beneficiorum ipsorum administratione, quoad Ordinarius, etiam vti Sedis Apostolicae Legatus, arbitrabitur, *8 suspendantur, & si ita suspensi, nihilominus eas non expellant, aut cum ijs etiam vscen- tur, tunc beneficijs, portionibus, ac officijs, & pensionibus quibuscumque Ecclesiasticis & perpetuo priuen- tur atque inhabiles, ac indigni quibuscumque honoribus, dignitatibus, beneficijs ac officijs in posterum reddantur, & donec post manifestam vitam emendationem ab eorum Superioribus cum ijs ex causa visum fuerit dispensandum.* Sed si, postquam eas semel dimiserint, intermissum consortium reperere, aut alias huiusmodi scandalosas mulieres sibi adiungere ausi fuerint, praeter praedictas poenas, ^c ex communicatio- nis gladio plectantur. *9 Nec quauis appellatio, aut exemptio praedictam executionem impediatur, aut suspen- dat, supradictorumque omnium cognitio, & non ad Archidiaconos, nec Decanos, aut alios inferiores, sed ad Episcopos ipsos pertineat, qui sine strepitu & figura iudicij, & sola facti veritate inspecta procedere possint. Clerici vero beneficia Ecclesiastica, aut pensiones non habentes, iuxta delicti, ^e & contumaciae perseverantiam, & qualitatem ab ipso Episcopo carceris poena, suspensione ab ordine ac inhabilitate ad beneficia obtinenda, alijsve modis, iuxta sacros canones, puniantur. ¹⁰ Episcopi quoque, quod absit, si ab huiusmodi crimine non abstinerint, & a Synodo prouinciali admoniti, se non emendauerint, ^d ipso facto sint suspensi, & si perseverent, etiam ad Sanctissimum Romanum Pontificem ab eadem Synodo de- ferantur, qui pro qualitate culpa, etiam per priuationem, si opus erit, in eos animaduertat.*

1. Vide Clar. § fornicatio, num. 9. vers. clericus autem concubiniarius, Hieron. de Monte var. iuris quae. 18. num. 48. Rebuff. in concord. tit. de publicis concubin. vers. prima ergo poena, Perez l. 23. vers. quari tamen potest tit. 3. lib. 1. Ordin. Bernard. & Salzedo in pract. Canon. cap. 79. de concubinar. Tiber. Decian. in tract. crimin. lib. 6. cap. 21. de clericis concubinar. Humad. l. 32. gloss. 5. num. 6. tit. 5. l. 43. gloss. 2. num. 3. tit. 6. part. 1. Matien. l. 6. gloss. 2. ex num. 23. tit. 8. lib. 5. noua re- copil. Menoch. de arbit. casu 218. Petr. Boll. in oconom. Ec- cles. class. 1. cap. 4. ex §. 5. Zerol. in praxi Episcop. part. 1. verb. concubiniarius §. 3. Petrus de Ledesma in summ. part. 2. tract. 27. cap. 18. Aloyf. Ricc. in collect. decis. part. 4. collect. 857. & in praxi rerum fori Ecclesiast. decis. 359. in 1. edit. alias resolut. 307. in 2. edit. Paul. Comitot. respons. moral. lib. 1. q. 87. Soar. de censur. tom. 5. disput. 31. sect. 4. num. 10. Sayro eod. tract. lib. 4. cap. 15. num. 24. Filluc. quae. moral. tom. 1. tract. 17. cap. 7. num. 124. Valer. Reginald. in praxi fori poenitent. lib. 30. tract. 3. n. 154. vers. decimum Thom. Valasc. allegat. iur. tom. 1. alle- gat. 34. num. 7. Nicol. Garc. de benef. part. 11. cap. 10. nu. 181. cum multis seq. Hieron. Venero, y Leiu de examine Episco- por. lib. 4. cap. 27. ex num. 64. metipsum in collectan. ad cap. sic- cut 4. de cohabit. cleric. & mulier. nouissimé Marchin. de Sa- crament. Ordinis tract. 1. part. 8. cap. 3. & num. 23.

2. Pium V. per speciale constit. monuisse omnes loco- rum Ordinarios, & in virtute sanctae obedientiae eis praec- pisse vt statuta Tridentini Concilij contra concubina- Barbof. Collect. in Concil. Trid.

rios tam clericos, quam laicos edita districte faciant obseruari, reddituri Deo, ac sibi, si id omiserint, rationem, referunt Gutier. Canon. lib. 2. cap. 7. num. 68. & seqq. Nicol. Garc. d. cap. 10. num. 187.

^a In domo, vel extra, &c. Concubinarium in hoc de- creto illum dici, qui non solum concubinam domi retinet, vel qui sub aliquo colore in domo suae matris, vel aliqua rum consanguinearum, vel alibi habet, & cum ea tenet assiduam consuetudinem, resoluunt Franc. Leo in thesauru fori Eccles. p. 3. c. 4. sub n. 27. Aloyf. Ricc. d. resol. 307. in fin. & in decis. curia Archiepiscop. Neapolit. p. 1. decis. 76. n. 3. Marc. Anton. Gennent. in praxi Archiepiscop. Neapolit. c. 30. nu. 4. Bellet. disquisit. clerical. p. 1. tit. discipl. clericali. §. 15. nu. 56. Tiber. Decian. in tract. crimin. lib. 6. c. 21. num. 1. vbi ait concubinarium proprie illum dici, qui solum tam, & corruptam domi retinet ad libidinem explendam. I saepius, Bernard. in pract. canon. cap. 79. num. 1. affirmat clericum concubi- narium illum proprie dici posse, qui solum tam, & corruptam, & corruptam, nulloque sibi spiritualis, vel carnalis con- gnationis vinculo coniunctam domi retinet, cum qua- consuevit carnaliter commisceri, Farin. d. quae. 138. nu. 4. hanc Bernardi Diaz definitionem refert, & num. 6. dicit quod clericus concubina dicitur si ad libidinem domi quocumque modo ab ipso retineatur etiam sub nomine pedissequae, eius matris, fororis, amitae, vel alterius, cuius cohabitatio ipsi non prohibeatur.

Na Fœmi-

^a Supra sess. 24. c. 8. refor. Concil. Cartha. 3. c. 18. Conc. Nicen. c. 3. Concil. Matifcon. 1. c. 1. Conc. Arelaten. 2. c. 3. Concil. Tolet. 2. c. 3. Conc. Brac- car. 1. c. 15. Conc. Turc. 2. c. 10. 11. & 12. Concil. Moguntiaci cap. 49. c. in- terdixit 37. dist. ca. cum omnibus e. volumus, & c. feruas 81. dist. c. 1. cum multis seq. de cohabit. cler. & mul- tier.

^b Cap. 2. cum seq. de coha- bit. cleric. & mulier. c. si concubiniarius de sent. ex- com. Concil. Aurel. 3. cap. 6. supra c. 6. & in alijs locis supra allegat. Cōc. Tolet. 4. cap. Vide 8. Tolet. cap. 6. ^d Cap. quorundam 34. dist. Concil. Aurel. 5. c. 2.

4. Fœminatam consortium, quatenus à viris spiritualibus fugiendum ex sanctis Patribus ostendit Ioan. Baptista Fin. *de regulis iuris homin.* 2.2. *vers. addo.* & exemplis confirmat Emman. de Valle *de incant.* & *ensalm. sect. 2. cap. 3. nu. 19.* & *cap. 16. ex num. 25.* Et quod debeant sacerdotes abstinere à mulieris, & coitus immunditia, multis sacrae paginæ auctoritatibus probat Decian. *d. lib. 6. cap. 21. nu. 5.* vbi *num. 6.* refert quod tria ex hoc peccato clericorum mala oriuntur, videlicet quia laicorum corda scandalum patiuntur, vituperatur officium Ecclesiasticum, & praestatur alijs occasio peccandi, iuxta *cap. smala 2. quest. 5.* & *cap. significasti, de adulter.* Et dicuntur violare Templum Dei, nam qui fornicatur, in corpus suum peccat, 1. *ad Corinth. 6. 6.* Corpus autem Sacerdotis dicitur templum Spiritus sancti, vt ibi dicitur.
5. Clericos igitur qualem qualem suspicionem habentes à mulierum etiam in gradu propinquo sibi coniunctarum conuersatione omnino abstinere debere, cum inuenti aliquando fuerint, qui diabolica suggestione inaccessus, & lupra commiserunt, asserunt Menoch. *de presump. lib. 5. praef. 17. num. 9.* Valer. Reginald. *d. tract. 3. nu. 18.* Bellef. *d. de discipl. cleric. §. 25. num. 16.* & 17.
6. Decretum Concilij in presenti non procedere in simplici continentia absque qualitate concubinitatis, attestantur decem Aloyf. Ricc. *in praxi fori Eccles. decis. 361. in fine.* in 1. edit. & *resol. 307. num. 5.* in 2. edit. Nicol. Garc. *de benef. p. 11. c. 10. num. 186.* Farin. *in praxi crimin. part. 5. q. 138. num. 12.* & 74. Armendar. *in addic. ad recop. legum Nauarræ, lib. 4. tit. 5. de stupro l. unica num. 4.* Ioan. Sancii. *in selectis disput. 50. num. 10. in fine.*
- Contra Nauarr. *conf. 4. de adulter. in antiq. aliis conf. 1. de cohab. cleric. in nouis Sayr. in floribus decis. sub illo tit. de adulter. decis. 4.* existimantes text. in presenti ad simplicem incontinentiam esse extendendum.
7. Quod si à Superioribus moniti, Vt autem clerici concubinari priuentur beneficijs, & deponantur, requiritur trina monitio facta per Superiorem, *cap. scilicet ad extirpanda. cap. si quisquam, de cohab. cleric. cap. si autem clerici, ver. vel tertiam comminationem eod. tit.* Ita Decian. *d. lib. 6. cap. 21. nu. 30.* plures refert Ioan. Sancii. *in selectis disput. 50. num. 10.* & addit Farin. *d. quest. 138. num. 41.* quod si Clericus concubinam retinens bis aut ter monitus induratus in concubinato permaneat, per suum Episcopum Curia seculari traditur, cum ipsemet se Sacerdotio indignum iudicet, *autb. de sanctiss. Episcop. §. Presbyteros collar. 9. cap. Presbyteris 17. dist. quæ iura ipse Farin. intelligit de traditione Curia seculari quatenus importat verbalem degradationem, non verò actualem.*
- Specialiter scilicet monendi sunt, non autem generaliter, puta per edictum, de cetero referunt Nicol. Garc. *d. num. 186. declar. 4.* Armendar. *d. l. unica num. 4.* Et ideo resoluit Decian. *d. cap. 21. num. 30. in fine.* quod non sufficit generalis monitio quod omnes concubinarij cleri dimittant concubinas, iuxta notata in *cap. ult. de vita, & hon. cleric. in vers. si tales, & in Clem. 1. eod. tit. in verb. nominatum, & in cap. statutum, de sent. excom. c. 6.*
8. Non tantum in visitatione, sed & alijs quoque temporibus huiusmodi monitionem fieri posse, asserunt resolutum Nicol. Garc. *d. num. 186. declar. 5.* & Armendar. *d. l. unica, num. 5.*
9. Monitionem generalem factam in Synodo non suffragari, etsi vim trinae monitionis obtineat, resoluunt Marc. Anton. Genuen. *d. cap. 30.* Aloyf. Ricc. *in d. praxi fori Eccles. decis. 359. in 1. edit. aliis resol. 307. num. 3. in 2. edit. licet Bernard. in d. praxi. canon. cap. 79. prope fin. existimauerit quod vt Prælati excusentur à monitionibus faciendis clericis suæ diocesis, in hac materia prudenter faciunt, quando in suis constitutionibus synodalibus monent omnes generaliter ne concubinarij sint; & licet ibi Salzedo in *addit. littera F.* id intelligat procedere contra eos clericos, qui ex lege diocesana tenentur in Synodo comparere.*
10. Tempus, quod inter vnam, & alteram monitionem interuenire debet, arbitrio Episcopi relinqui referunt decem Nicol. Garc. *d. num. 186. declar. 6.* & Armendar. *d. l. unica, num. 6.*
11. Posse ipsum Episcopum solum ad informationem summariam, & incarcerationem procedere, vbi de fuga timetur sine forma, & monitione in hoc decreto præscripta, referunt decem Nicol. Garc. *d. num. 186. declar. 7.* & 8. Armendar. *d. l. unica num. 7.* & 8.
12. Subcollectores, vel Commissarios spoliatorum non comprehendi sub dispositione Ordinariorum, sed Nuncios Apost. iuxta eorum priuilegia, resolutum asserunt Nicol. Garc. *d. num. 186. declar. 13.* Armendar. *d. l. unica, num. 12.*
13. Tertia parte fructuum, &c.] Comprehendi etiam distributiones quotidianas, tenent Nauarr. *conf. 3. in antiq. sub tit. de verbis significat. quod deest in nouis, Sayro in floribus decis. sub illo tit. decis. 7.* Aloyf. Ricc. *in collect. decis. part. 4. collect. 821. vers. amplius secundò & d. resol. 307. nu. 5. in 2. edit.* Petr. de Ledema *d. cap. 18. dist. 2.* & ex Concil. VI. Mediolanen. colligit Monet. *de distrib. quotid. p. 3. quest. 10. nu. 56. contra Nicol. Garc. d. num. 186. declar. 9.* March. *d. tract. 1. part. 8. cap. 3. num. 24.*
14. Quæ fabrica Ecclesie, &c.] Episcopum debere multas pecunias eo ipso quod exacta fuerint, pijs locis assignare, ac prouide non posse portionem aliquam etiam in minima parte Vicario pro sua mercede limitare, & minus Camerae suæ Episcopali applicare, non obstante contraria consuetudine, resoluunt decem que referunt Quaranta in *summ. Bullarij verb. pena pecuniaria, p. 395.* Dbroz *de Offic. Vicarij in addit. lib. 2. q. 143.* Pafec. *in Praxi Episc. p. 2. c. 4. num. 97. in princ. Galet. in Margarita casuum conscientia, verb. pena 1.* Aloyf. Ricc. *in praxi rerum fori Eccles. decis. 349. in 1. edit. aliis resol. 300. num. 3. in 2. edit. quos refert Ego ipse de officio & potest. Episcopi p. 3. allegat. 107. num. 19.*
15. Vbi tamen Episcopus admodum pauper esset, eas sibi assumere posse pariter decem referunt Molles. *in comment. de consuetud. Neapolitan. part. 4. quest. 64. sub num. 24.* Aloyf. Ricc. *d. resol. 307. num. 3. vers. limita.*
16. Suspendantur.] Clericum concubinarium suspendendum ab Episcopo premissa monitione, de qua in hoc decreto, resoluunt Tolet. *in instruct. Sacerd. lib. 1. c. 47.* Hentiq. *in summ. lib. 13. c. 36. §. 1.* Auila *de censur. p. 3. dist. 5. dub. 2.* Bonacin. *eod. tract. dist. 3. q. 6. puncto 5. nu. 1.* Nicol. Garc. *d. c. 10. num. 181.* & *p. 7. c. 14. ex nu. 8.* Marchin. *d. c. 3. nu. 26.* Et quid attento iure communi an esset suspensus ipso iure, an veniret suspendendus? Vide Menoch. *de arbit. casu 189. num. 2. vers. sed verius, & casu 418. nu. 1.* Decian. *in tract. crimin. lib. 6. cap. 21. num. 10. cum seq. Farin. d. q. 138. num. 40.*
17. Clericum concubinarium notorium sine aliqua monitione superioris esse hodie prout in veteri iure ipso iure suspensum ab officio, & beneficio, ita quod si celebret, incurrat irregularitatem, decem refert Bellef. *disquisit. cleric. p. 1. tit. de disciplin. cleric. §. 5. nu. 45.* Nicol. Garc. *de benef. part. 7. cap. 14. num. 11.* & 15. Armendar. *d. l. unica, num. 16.*
18. Perpetuò priuentur.] Clericum concubinarium priuari beneficijs, resoluunt Rebuffe *de publ. concub. in princ. vers. secunda parva est.* Decian. *d. lib. 6. cap. 21. num. 12.* Roland. *consil. 98. num. 6. lib. 1.* Farin. *dist. quest. 138. num. 50. cum seqq. vbi num. 66.* tenet requiri sententiam declaratoriam priuationis, quæ postea quoad restitutionem fructuum retrahetur ad tempus delicti. Tambur. *de iure Ecclesi. tom. 3. disputat. 9. quest. 7. num. 15.* Hanc penam non transire ad successorem beneficij, si priuatus resignet, referunt decem Nicol. Garc. *de benef. part. 1. cap. 5. num. 304. in fine.* Armendar. *d. l. unica, num. 15.* Aduertit Decian. *d. lib. 6. cap. 21. num. 31.* quod licet olim in primitiua & adulescente Ecclesia grauissime fuisset vindictatum hoc delictum clericorum in concubinato existentium, etiam vsque ad depositionem *cap. erubescant 33. dist. cap. a multis, de stat. & qual. hodie tamen crescente Prælatorum indulgentia, & descendente clericorum feruore in Christum, mitigatae sunt pœnæ propter carnis fragilitatem, vt dicitur in cap. fraternitatis 34. dist. & ideo raro deuenitur ob hoc crimen ad priuationem beneficiorum, minusque ad depositionem, nisi præcedente trina monitione, & maxima contumacia.*
19. Inhabiles, ac indigni, &c.] Clerici concubinarij non tantum amittunt beneficia, sed etiam ad alia obtinenda inhabiles redduntur, vt per Menoch. *d. casu 318. n. 1. vers. praterea*

pretorem & secundo, Decian. d. lib. 6. cap. 21. num. 14. & 22. Vide Farin. in praxi crimin. part. 5. quest. 138. num. 54.

9 Donec post manifestam vice emendationem, &c.] Clericum concubinarium, qui iam emendatus fuerit à suo Superiore dispensatus, effici habilem ad susceptionem, quoruncunque bonorum, Dignitatum, beneficiorum, & officiorum, resoluunt Bermond. de publicis concub. in gloss. usque à quo, Decian. d. cap. 21. num. 34. & 35. Farin. dist. quest. 138. num. 87.

20. 1 Nec quisvis appellatio, &c.] Concubinarium notorium de notorio concubinato condemnatum non appellare tenent Salzed. ad Bernard. d. cap. 79. littera B. vers. est tamen circa superiora, ubi declarat Decian. d. lib. 6. cap. 21. num. 29. Farin. d. quest. 138. num. 80. Quam executionem exemptio,

aut appellatio ante, vel post diffinitivam sententiam suspendere non potest, vt refert decifum Nicol. Garc. de benefic. p. 11. cap. 10. num. 186. dub. 12.

21. 2 Non ad Archidiaconos, &c.] Hoc non intelligi in immemoriali, refertur decifum Nicol. Garc. d. num. 186. dub. 14. Ludouic. à Sarauia in tract. de iurisf. Aduocatorum quest. 24. num. 5. & 26.

3 Clerici vero, &c.] De punitione clericorum non habentia beneficia, aut pensiones agit Farin. d. g. 138. nu. 72.

4 Episcopi quoque, &c.] De pena Episcopi concubinarij agunt Soar. tom. 5. de censur. disp. 31. sect. 5. ad fin. Valer. Reginald. in praxi fori poenit. lib. 32. tract. 2. num. 65. vers. item ex Concilio, Aigid. de ConincK de Sacr. & censur. tom. 2. disp. 15. susp. 27. Farin. d. quest. 138. num. 70.

Filij clericorum illegitimi in Ecclesia, in qua patres beneficia obtinuerunt, ipsi non habeant, & quacumque circa hoc in fraudem facta fuerint, irrita, & nulla censeantur.

C A P V T XV.

- 1 Doctores de materia cap. agentes.
- 2 Dispositio huius cap. in quo differat à iure communi.
- 3 Filius videtur posse succedere in beneficio paterno si per triginta annos alius in eo successit.
- 4 Beneficia, quæ pater ante Concil. dimisit, licet filio obtinere.
- 5 Filij naturales etiam procreati tempore, quo eorum parentes nondum erant effecti clerici, comprehenduntur sub hoc decreto.
- 6 Nepotes legitimi Presbyterorum ex filio illegitimo respectu beneficij aut non comprehenduntur sub dispositione huius decreti.
- 7 Pater non prohibetur obtinere beneficium in Ecclesia, in qua eius filius habuit idem, vel quodcumque aliud.
- 8 Fratres fratribus etiã immediatè succedere possunt.
- 9 Filij legitimi clericorum possunt adipisci beneficia quacumque in eadem Ecclesia in qua genitores habuerunt, vel habent.
- 10 Sed non possunt paterna beneficia immediatè obtinere.
- 11 Filius quamuis legitimus eget dispensatione ad obtinendum immediatè beneficium paternum.
- 12 Decretum procedit.
- 13 Filius Presbyteri illegitimus non potest obtinere beneficium, quod olim pater suus absque legitimo titulo, & minus pacificè aliquando possedit.
- 14 Filius illegitimus excluditur ne possit obtinere beneficium in Ecclesia in qua eius pater habuit solam sedem in choro.
- 15 Possessionem beneficij per procuratorem accipiens, sed in Ecclesia nunquam ministravit, comprehenditur sub hoc decreto.
- 16 Pater non potest habere beneficium in vna Ecclesia, & filius in alia quando ambae sunt sorores.
- 17 Religiosi filij Religiosorum possunt dispensari ad dignitates & officia, quas eorum patres obtinent, vel obtinuerunt.
- 18 Filius illegitimus non prohibetur obtinere Episcopatum nuper erectum ex parte diocesis, in qua eius pater fuit Archiepiscopus.
- 19 Filius illegitimus an possit recipi in clericum Ecclesia receptitia ubi eius pater fuit receptus.
- 20 Hoc decreto prohibentur tantum in futurum obtinentes.
- 21 Canonicus illegitimus cuius pater possessionem alterius Canonatus in eadem Ecclesia apprehendit, licet in dicta Ecclesia nunquam ministraverit, comprehenditur hoc decreto.
- 22 Filius illegitimus non prohibetur quominus tanquã capellanus amouibilis deseruire possit, ac obtinere re beneficium in Ecclesia in qua eius pater nunquam intitulus fuit.
- 23 Filius illegitimus non prohibetur obtinere Ecclesiam filialem, dummodo non teneatur ministrare in Matrice.
- 24 Filius illegitimus potest patri succedere in capellania fundata absque Episcopi auctoritate.
- 25 Filius illegitimus non prohibetur habere Canonatum, qui erat portio, tempore quo pater illum obtinebat.
- 26 Filius illegitimus quomodo prohibeatur ministrare in Ecclesia, in qua pater eius beneficium habuit, vel habet.
- 27 Filius illegitimus laicus non potest canere tanquam musicus simplex in Ecclesia in qua pater habuit, vel habet beneficium.
- 28 Missam celebrare possunt in eadem Ecclesia pater & filius, dummodo ambo non obtineant beneficium in ea.
- 29 Quamuis vnus ob quoddam legatum, alter ob deputationem celebret.
- 30 Pater & filius possunt insimul processionaliter incedere, vnus tanquam beneficiatus, & alter tanquam capellanus diuersarum Ecclesiarum.
- 31 Filius illegitimus non prohibetur cū patre habitare.
- 32 Pensiones habere non possunt filij illegitimi super fructibus beneficiorum, quæ parentes eorum obtinent, vel obtinuerunt.
- 33 Pensionem super beneficio paterno non prohibetur habere filius legitimus.
- 34 Pensio fraudulentè reseruata.
- 35 Pensionem transferendi facultatem habens potest illam transferre in suum filium illegitimum.
- 36 Beneficium obtinuisse non dicitur qui fuit prouisus, & litteris non expeditis, ac possessione non habita cessit alteri.
- 37 Filius suum beneficium resignare cogitur, si ille & pater tempore Concilij reperirentur in eadem Ecclesia beneficia obtinere.